

Boekverslag **Robinson** (Doeschka Meijsing)

Hanneke van Herk

© havovwo.nl (juli 2003)

Titel Robinson
Auteur Doeschka Meijsing
Eerste druk 1976

Beschrijvingsopdracht:

Motivatie boekkeuze:

Voor deze opdracht moesten we weer een boek lezen van na de Tweede Wereldoorlog. Ik heb daarom achterin het boek van Laagland gekeken. Meneer Maas heeft me een aantal tips gegeven welke boeken mooi waren. En zo ben ik terecht gekomen bij dit boek.

Samenvatting van de inhoud:

Robinson is 17 jaar en verhuist samen met haar moeder naar Haarlem. Dat is tijdens de zomervakantie in augustus. Haar vader is er bijna nooit want hij is zeeman. Robinson heeft een jongensnaam gekregen, omdat haar vader bedacht had dat hij een zoon zou krijgen. Robinson komt op een nieuwe school in de vijfde klas. Dit is een school met veel glas. En Robinson vindt dit een nadeel: je bent nooit ongezien, nooit onopgemerkt.

Een klasgenoot van Robinson is Daniël Bierwolf, hij is het neefje van rector van Zanten.

Later in het jaar doet Daniël mee aan de culturele avond op school en zingt een lied over het leven bij z'n oom en tante. Z'n oom wordt hier erg kwaad om. Ook de Duitse lerares, die de culturele avond organiseert, wordt kwaad op Daniël door een ander lied dat hij zingt. Daniël wil zijn excuses aanbieden en Robinson moet mee naar Johanna Freida, de Duitse lerares. Zo leert Robinson Johanna Freida kennen.

In de kerstvakantie komt Robinson's vader thuis. Robinson gaat samen met haar vader en Daniël schaatsen, en daar ontmoeten ze Johanna Freida. Een aantal dagen later vindt Robinson's moeder de ijsmuts van Johanna Freida in de broekzak van haar man. Zo komen Robinson en haar moeder erachter dat Robinson's vader een relatie heeft met Johanna Freida.

Tijdens de paasvakantie gaan Daniël, Johanna Freida, Robinson en haar vader varen op het IJsselmeer. Daniël zegt op de boot tegen Johanna Freida dat ze ontslagen gaat worden. Robinson snapt er dan nog niets van, maar later blijkt dat Daniël aan Robinson's moeder heeft verteld dat Johanna Freida een relatie met Robinson's vader heeft. Als de moeder van Robinson dit hoort gaat ze klagen bij de rector en de rector vindt deze relatie genoeg aanleiding om Johanna Freida te ontslaan (hij moest Johanna Freida niet zo).

Het einde van het jaar komt in zicht, Daniël blijft zitten en vertrekt naar familie in Zwitserland. Robinson moet 2 herexamens doen en dus de hele vakantie leren, maar ze weet zeker dat ze deze examens nooit zal halen. Johanna Freida verhuist naar een andere stad.

Als Robinson op een hete dag van de bibliotheek naar huis gaat, hoort ze op het plein muziek die ze ook hoorde toen ze Daniël naar de trein bracht. Ze beseft haar eenzaamheid nu zeer sterk: "steeds verder weg marcheerde dat plein, in een richting die ook zij zo graag was gegaan".

Uitgewerkte persoonlijke reactie:

Onderwerp:

Het onderwerp van dit verhaal is isolement en eenzaamheid. Robinson raakt door allerlei gebeurtenissen steeds meer geïsoleerd. In het boek wordt dit beschreven als: "ijskristallen vormen zich om haar hart". Dit onderwerp is wel boeiend, het ligt niet echt in mijn belevingswereld, omdat ik altijd mensen om mij heen heb. Maar ik denk dat ik het juist daarom wel interessant vond om te lezen hoe iemand in een isolement kan raken.

De schrijver werkt het onderwerp heel erg goed uit. Steeds weer komt uit het verhaal naar boven dat de hele wereld geen rekening houdt met Robinson. En doordat de hele wereld haar eigenlijk links laat liggen, is zij zo eenzaam.

Het boek laat blijken dat het niet Robinson's schuld is dat ze zo eenzaam is. De mensen om Robinson heen geven haar steeds de schuld, haar moeder vindt haar een vreemde eend en de rector vindt dat ze haar ongeluk haarzelf aandoet. Maar de schrijfster van dit boek laat duidelijk blijken dat ze het niet met de personages rondom Robinson heen eens is, zij vindt Robinson wel zielig. Ik ben het hier niet zo mee eens, want ik denk dat Robinson zich wel een beetje afsluit voor de rest van de wereld, zodat ze vanzelf eenzaam wordt.

Gebeurtenissen:

Boekverslag Robinson (Doeschka Meijning)

Hanneke van Herk

© havovwo.nl (juli 2003)

De belangrijkste gebeurtenis in dit boek is het moment dat Robinson op de nieuwe school komt. Door wat Robinson daar ziet en voelt, vormt ze een beeld van deze school. Ze is heel erg bevooroordeeld. Daardoor sluit Robinson zich dus de rest van het jaar af voor alles wat er om haar heen gebeurt. En daarom wordt ze dus eenzaam en ongelukkig.

De gebeurtenissen spelen niet zo'n belangrijke rol in dit verhaal. Vooral de gevoelens van Robinson zijn heel belangrijk. Ik vind dit wel jammer, want zo weet je af en toe echt niet wat er is gebeurd. Robinson weet dat op dat moment zelf ook niet, dus haar gevoelens worden wel heel goed duidelijk. Maar het verhaal wordt hierdoor wel een beetje verwarrend en daardoor saai.

De gebeurtenissen vloeien redelijk logisch uit elkaar voort. Alleen vind ik dat de vader van Robinson wel heel snel een relatie heeft met Johanna Freida. Er zijn veel dingen in het boek om Robinson heen, die in haar nadeel werken en haar een slecht gevoel geven. Het zit Robinson ook niet mee, dus daarom is het wel logisch dat ze ongelukkig wordt.

De gebeurtenissen worden dus niet zo uitvoerig besproken. Wat er precies gebeurt lees je niet, wel wat het voor effect op het gevoel van Robinson heeft. Zo kom je uiteindelijk ook wel te weten wat er gebeurd is, maar het maakt het verhaal toch verwarrender.

Personages:

Ik vind de hoofdpersoon geen heldin. Zij doet geen wonderbaarlijke dingen en ze helpt ook niemand ergens mee. Ik vind haar ook niet zo sympathiek, want zij vindt zichzelf zo ontzettend zielig, dat ze er ongelukkig van wordt. Ik vind dit nergens voor nodig.

De karaktereigenschappen van de hoofdpersoon worden goed uitgelegd. De gevoelens spelen in dit boek een heel belangrijke rol en daardoor leer je de hoofdpersoon langzaam kennen. In het begin vond ik dit wel verwarrend, want je weet dan nog niet wat je van de hoofdpersoon kan verwachten.

De andere personages in het boek vind ik ook niet zo sympathiek. Ze laten Robinson allemaal links liggen en daardoor voelt ze zich geïsoleerd. Dit vind ik niet zo sympathiek van de mensen om Robinson heen. Ik keur dit gedrag dan ook wel af. De personages doen niet zo heel veel fout, maar ze helpen Robinson ook niet. Dus dit vind ik niet goed.

De beslissingen van de hoofdpersoon vind ik niet zo begrijpelijk. Zo is Robinson altijd heel erg op haar hoede als haar moeder in de buurt is. Zij is ook niet erg aardig tegen haar moeder. Ik snapt dit niet zo goed, want haar vader is er bijna nooit en dus moet haar moeder haar helemaal alleen opvoeden. Robinson helpt haar niet erg door zo tegendraads te zijn.

Opbouw:

Soms vond ik het verhaal ingewikkeld van opbouw. Er gebeuren namelijk dingen buiten Robinson om die niet uitgelegd worden. Zo wordt het verhaal soms heel moeilijk te snappen, maar het gevoel van Robinson wordt wel goed duidelijk.

Ik vind het verhaal niet spannend, want er gebeurt niks dat spannend zou kunnen zijn.

Er zitten weinig flashbacks in het verhaal. Robinson kijkt af en toe wel terug naar hoe het vroeger was, op haar oude school of met haar vader. Maar dit heeft niet zo'n belangrijke rol in het verhaal. Ik vind dit wel jammer aan het verhaal, als er meer uitgelegd zou worden over Robinson's geschiedenis, zou het verhaal misschien makkelijker te begrijpen en spannender zijn. Ik vind deze manier van opbouw ook niet zo heel erg bij het verhaal passen. Ik denk dat het juist goed voor het verhaal zou zijn als verteld werd hoe Robinson geworden is, zoals ze nu is.

Je ziet de gebeurtenis door de ogen van een onafhankelijk persoon, die het leven van Robinson beschrijft. Dit paste niet bij het verhaal, want zo is er een vrij grote afstand tussen de hoofdpersoon en de lezer.

Aan het eind van het boek zijn er geen vragen meer. Ik vond dit wel fijn, omdat ik het boek niet zo leuk vond. Zo was het verhaal ook gewoon afgelopen.

Taalgebruik:

Ik vond het taalgebruik in het boek niet moeilijk, er waren geen lastige zinnen of moeilijke woorden. Dit was wel fijn, want ik vond het boek niet zo interessant, dus zo was het boek wel makkelijk door te lezen.

In het verhaal worden geen letterlijke gesprekken beschreven. De verteller zegt wat er ongeveer gebeurt. Er zijn dus weinig dialogen, maar ik vond dit niet storend aan het verhaal.

Er zijn me geen bijzonderheden opgevallen wat betreft het taalgebruik in dit boek.

Boekverslag **Robinson** (Doeschka Meijning)

Hanneke van Herk

© havovwo.nl (juli 2003)

Voorlopig eendoordeel:

Ik vond het boek niet zo leuk om te lezen. Het was niet spannend en er gebeurde weinig in. Aan het eind van het boek had ik echt het idee dat het onnuttig was om dit boek te lezen, er zat geen boodschap in het boek.

De opbouw was af en toe lastig, zodat het verhaal verwarrend werd. Gelukkig was de verdere opbouw van het verhaal en het taalgebruik niet zo moeilijk, zodat het boek wel snel uit te lezen was. Maar dit vond ik wel ongeveer het enige positieve punt aan het boek.

Verdiepingsopdracht:

Fabel en sujet:

Verschil tussen fabel en sujet:

Er is in dit boek weinig verschil tussen fabel en sujet. Alle gebeurtenissen worden ook verteld in logisch chronologische volgorde. Een aantal keer zijn er terugverwijzingen als Robinson terugkijkt naar haar oude stad of school. Of als ze terugdenkt aan hoe het vroeger was met haar vader en moeder. Af en toe is er wel een sprong in de tijd en is het boek ineens een paar maanden verder. Maar de chronologische volgorde blijft behouden.

Belangrijkste flashbacks, terugverwijzingen, vooruitwijzingen:

Robinson kijkt af en toe terug naar haar oude school en stad. Ze kijkt ook terug naar haar jeugd alleen met haar moeder en haar vader op zee. Dit zijn geen echte flashbacks, want ze gaat niet letterlijk terug in de tijd, ze denkt er alleen maar even aan.

Vooruitwijzingen komen ook niet voor in dit verhaal. Robinson kijkt niet naar haar toekomst. Ze kijkt zelfs niet naar het komende schooljaar, ze vindt het maar heel normaal dat ze haar twee herexamens niet zal halen en daardoor blijft zitten.

Structuur:

Geleding:

Het boek is opgedeeld in hoofdstukken. Deze hoofdstukken staan steeds voor een bepaalde gebeurtenis of een periode in de tijd. De hoofdstukken hebben geen titel, alleen een cijfer. Er zijn zeven hoofdstukken waaruit het verhaal bestaat.

Verhaallijnen

In dit boek komt één verhaallijn voor. Dit verhaal gaat over Robinson, die op een nieuwe school terecht komt en door allerlei gebeurtenissen in een isolement raakt. Eén van die gebeurtenissen is dat ze bevriend raakt met Daniël, die haar symbolisch steeds verder de afgrond in duwt, door hem wordt ze alleen maar ongelukkiger. Als haar vader een relatie krijgt met één van de leraressen op school, vindt Robinson dit ook niet prettig. Het maakt haar nog meer op haar hoede. Dit reageert ze af op haar moeder. Ze heeft zichzelf namelijk aangeleerd altijd op haar hoede te zijn voor haar moeder.

Begin – einde:

Het verhaal begint ab ovo. Robinson verhuist naar een nieuwe stad en daardoor begint voor haar min of meer een nieuw leven. Dit zijn de eerste gebeurtenissen in deze stad. Dat wat ze eerder al heeft meegemaakt is niet zo belangrijk in dit verhaal.

Het einde is gesloten. Er zijn geen vragen meer als het boek uit is. Het boek is cyclisch opgebouwd. Het begint in de zomer en eindigt ook weer in de zomer. Dit wordt duidelijk gemaakt door de warmte die in de stad hangt.

Tijd:

Verteltijd:

De tijd die nodig is om dit boek te lezen is 2 tot 3 uur. Het boek is niet moeilijk te lezen, dus leest gemakkelijk door. De verteltijd is een heel stuk korter dan de vertelde tijd.

Vertelde tijd:

Het verhaal beslaat een heel jaar waarin Robinson in een nieuwe omgeving terecht komt. In dit jaar maakt ze van alles mee en leert veel mensen kennen.

De vertelde tijd is dus veel langer dan de verteltijd.

Boekverslag Robinson (Doeschka Meijning)

Hanneke van Herk

© havovwo.nl (juli 2003)

Historische tijd:

De historische tijd heeft in dit verhaal geen grote betekenis. Het speelt niet in een belangrijke tijd. Het verhaal speelt in de tijd waarin het geschreven is. Er worden ook helemaal geen verwijzingen naar de tijd gemaakt. De tijd is helemaal niet belangrijk in dit verhaal. Robinson maakt zich ook nooit druk over de tijd, zo vindt ze het niet erg om een jaar te blijven zitten en dus een jaar weg te gooien.

Personages:

Hoofdpersonen – andere personen:

De hoofdpersoon van dit verhaal is Robinson. De verteller beschrijft haar emoties en gevoelens en om haar draait het hele verhaal. De andere personen die in het verhaal voorkomen zijn allemaal mensen in de omgeving van Robinson. Zoals Daniël, die ook nog een vrij grote rol speelt. Hij is een klasgenoot en vriend. Dan de ouders van Robinson, die haar ook nog redelijk beïnvloeden. Dan nog Johanna Freida, die een relatie krijgt met haar vader. Zij speelt indirect een belangrijke rol. Doordat Robinson's vader een andere vriendin heeft, wordt Robinson ongelukkig en onzeker. En als laatste rector van Zanten. Hij roept Robinson en Daniël op het matje als dat moet en vertelt Robinson ook dat ze twee herexamens heeft.

Karakterisering hoofdpersonen:

Het karakter van Robinson wordt redelijk uitgewerkt. Zij is erg onzeker en daardoor altijd op haar hoede. Dit blijkt uit het feit dat ze de school niet prettig vindt, omdat er zoveel ramen zijn (ze voelt zich bekeken). Robinson sluit zich af voor de wereld om haar heen, ze wil geen geluk toelaten. Ze ziet overal het verkeerde en het ongelukkige in. Daardoor raakt ze in een isolement en wordt ze steeds ongelukkiger.

Daniël is een erg brutale jongen die veel streken uithaalt. Hij geeft niks om gezag. Daardoor is hij ook van school gestuurd en daarom heeft zijn moeder hem nu bij haar broer op school laten gaan. Daniël is ook erg filosofisch. Zo gaat hij altijd in discussie met de godsdienstleraar, maar Daniël vindt dat de godsdienstleraar niet genoeg weet. Daarom troeft hij hem steeds af met verhalen die uiteindelijk nergens over gaan. Ook tegen Robinson wil hij vaak filosofisch aanpraten. Robinson laat hem maar doen en trekt zich er niks van aan. Daniël vindt dit wel prettig, hij houdt van monologen.

Karakter – type:

Robinson en Daniël zijn dus beide round characters. Ze hebben verschillende karaktertrekken, die redelijk goed uitgewerkt worden. Toch hebben ze beiden zo'n karakter dat het onderwerp van het verhaal goed naar buiten komt. Robinson is een redelijk gevoelig meisje, dus aantrekkelijk voor ongeluk en problemen. En Daniël is een jongen die altijd een antwoord heeft en voor Robinson is hij soms heel frustrerend. Hij draagt er dus toe bij dat zij nog ongelukkiger wordt.

Vertelsituatie:

In dit verhaal komt een alwetende vertelsituatie voor. De verteller weet van Robinson wat ze ziet, hoort, denkt en voelt. Hij vertelt over het personage in de zijvorm. De verteller staat boven het verhaal. Hij overziet alles in ruimte en tijd.

De verteller beschrijft Robinson en haar belevenissen alsof hij er steeds bij staat. Dit zorgt ervoor dat er een afstand bestaat tussen het verhaal en de lezer. Ik vond dit wel jammer, want zo kom je nooit helemaal goed in het verhaal. Dit vond ik één van de negatieve punten van het boek.

Thematiek:

Abstracte motieven:

De abstracte motieven van dit verhaal zijn ongeluk en onvrede. Robinson is erg ongelukkig, doordat ze denkt dat ze de hele wereld in haar eentje aan moet kunnen. Zij denkt dat iedereen om haar heen haar in de steek laat. Omdat Robinson ongelukkig is, is er ook onvrede. Zij vindt dat iedereen om haar heen meer rekening met haar moet houden, zodat zij gelukkiger kan worden.

Leidmotieven:

Een echt leidmotief is niet aanwezig in dit verhaal. Het mutsje van Johanna Freida komt wel regelmatig terug en zorgt ervoor dat de moeder van Robinson weet dat haar man een relatie heeft met Johanna Freida. Robinson pakt dit mutsje van haar moeder af en houdt het bij zich. Uiteindelijk brengt ze het ook terug naar Johanna Freida, maar in de tussentijd bekijkt Robinson het regelmatig. Het bekijken van het mutsje geeft Robinson een

Boekverslag Robinson (Doeschka Meijsing)

Hanneke van Herk

© havovwo.nl (juli 2003)

ongelukkig gevoel.

Thema:

Het thema van dit verhaal is isolement. Robinson raakt door allerlei gebeurtenissen steeds meer geïsoleerd en daardoor wordt ze dus heel ongelukkig. Robinson sluit zichzelf af van de wereld. Zo zoekt ze in de nieuwe klas helemaal geen contact met andere leerlingen.

Alleen Daniël zoekt contact met haar en daarom heeft ze toch nog een vriend. Andere mensen om haar heen proberen ook geen contact met Robinson te zoeken, behalve Daniël. Zelfs Robinson's moeder geeft er niks om wat Robinson doet als zij er maar zo min mogelijk last van heeft.

Ruimte:

Beschrijving van de ruimte:

Robinson komt te wonen in een provinciestad met vlakbij een bos. In dit bos is het heel erg stil. In de rest van de stad is het altijd heel rumoerig, er gebeurt altijd van alles.

Het nieuwe huis is mooi en groot, Robinson heeft een eigen kamer, waar ze zich in kan opsluiten.

Een echte beschrijving wordt gegeven van de school. De school is een soort gangenstelsel, maar hoe je ook loopt, je komt altijd weer in de hal terecht. Midden in de hal is een soort verhoging waar de rector op gaat staan tussen leswisselingen, zodat hij de leerlingen in de gaten kan houden. Alle gangen in de hele school zijn opgebouwd uit glas, zodat het gebouw heel ruim lijkt.

Op het einde van het jaar zit Robinson veel in de bibliotheek, van de bibliotheek zelf wordt geen beschrijving gegeven. Wel wordt beschreven wat Robinson ziet vanaf haar plekje in de bibliotheek. Dit is een muur, steentje voor steentje wordt besproken.

Functie van de beschrijving:

Het bos wordt zo beschreven, omdat het dan rust uitstraalt. Dit is de enige plek om Robinson heen die haar rust kan geven in de zo hectische stad. Het nieuwe huis wordt zo beschreven zodat duidelijk is dat Robinson veel eigen ruimte heeft. Ze kan zich verschuilen voor haar moeder en zich zo nog meer afsluiten van de wereld om haar heen.

De school is een soort doolhof voor Robinson, maar toch kan ze niet verdwalen omdat alle gangen uitkomen op één hal. Dit geeft Robinson een gevoel van veiligheid. Maar het glas in de school geeft Robinson juist een gevoel van wantrouwen. Ze krijgt het gevoel dat ze altijd bekeken wordt. Dit vindt ze niet prettig en daardoor probeert ze zich op school ook meer af te sluiten van de wereld.

De muur van de bibliotheek wordt zo uitvoerig besproken, omdat Robinson toch niet kan leren omdat ze weet dat ze toch wel blijft zitten. Haar moeder verplicht haar om in de bibliotheek te zitten en het naar de muur kijken vindt Robinson wel prettig. Het geeft haar rust en ze hoeft zich in huis niet te verstoppen voor haar moeder.

Evaluatie:

Eindoordeel over het boek:

Ik vond het boek niet leuk om te lezen en dit is niet veranderd na het maken van de verdiepingsopdracht. Tijdens het lezen vond ik het boek vooral saai, er gebeurde niks in en ik ben van mening dat Robinson zichzelf haar ongeluk aandoet. Het maken van de verdiepingsopdracht heeft voor mij wel duidelijk gemaakt dat alle dingen die in het boek gebeuren meer een betekenis hadden dan dat ik in eerste instantie dacht. Maar ik denk dat je een mening vormt over een boek terwijl je het aan het lezen bent en niet als je gaat verdiepen in het boek.

Oordeel over de verdiepingsopdracht:

Ik denk dat ik de verdiepingsopdracht wel goed heb gemaakt. Alle elementen die besproken moesten worden, hebben we al heel vaak behandeld dus die kende ik wel. Ik had het boek ook aandachtig doorgelezen en ik ben op tijd begonnen, dus ik had tijd genoeg om over alle opdrachten voldoende na te denken. Ik ben wel tevreden over dit boekverslag.